

[1975 அக்டோபர் 23]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நகரத் தொல்லைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நகரத் தொல்லைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(*) தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு, ஹோமியோபதி முறை மருத்துவம்-ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு ஹோமியோபதி முறை மருத்துவம்-ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் (திருத்த) சட்ட முடிவை* அறிமுகம் செய்து அது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

* 2-10-1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஹோமியோபதி மருத்துவ முறையை ஏற்புக்கான மருத்துவ முறையாக அரசு கொள்வதென இசைந்து ஹோமியோபதி மருத்துவத் தொழிலை முறைப்படுத்தும் பொருட்டு தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஹோமியோபதி மருத்துவ முறை-ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் சட்டத்தை இயற்றியுள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கறிவர். மேற்சொன்ன சட்டம் 1972-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 5-ம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது.

இச்சட்டத்தின் கீழ் ஹோமியோபதி மருத்துவ மன்றம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஹோமியோபதி மருத்துவர்களைப் பதிவு செய்தல், ஏனைய செயல் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றிற்காகவும், தேர்வுகள் நடத்துதல், பாட முறைகளுக்குரிய பாடங்களை வரையறுத்தல், பட்டங்கள் முதலியன வழங்கல் ஆகியவற்றிற்காகவும் இம்மன்றம் உரிமை பெற்று இருக்கிறது.

மேற்சொன்ன சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளபடி, அதன் விவர அட்டவணியில் குறிப்பிட்டுள்ள கல்வித் தகுதிகள் கொண்ட அனைவரும் தங்களை மருத்துவர்களாக இம்மன்றத்தில் பதிவு செய்து கொள்ளத் தகுதியுடையவராவர். மேலும், ஏற்கப்பட்ட கல்வித் தகுதிகளைக் கொண்டிராமல், ஆனால் இம்மருத்துவ முறையில் பத்தாண்டுகளுக்குக் குறையாத கால அளவிற்கு மருத்துவவராகப் பணி புரிந்துள்ளவர்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளவும், நான்காண்டுகளுக்குக் குறையாத கால அளவிற்கு இம்மருத்துவ முறையில் பணியாற்றியவர்கள், இம்மன்றம் நடத்தும் எழுத்துத் தேர்வில் தேறினால் அவர்களையும் பதிவு செய்து கொள்ளவும் இச்சட்டம் வகை செய்கிறது. அந்தந்த நேர்விற்கேற்ப, பத்தாண்டுகள் அல்லது நான்காண்டுகள் பணி புரிந்துள்ள அடிப்படையில் ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கான விண்ணப்பங்களைப் பெறுவதற்கு 1974-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 4-ம் நாளை இறுதி நாள் என அரசு வரையறுத்தது. சட்டப்படிக்கு வரையறுக்கப்பட்ட கால அளவுக்குள் ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் ஹோமியோபதி மருத்துவர் மன்றத்தில் பதிவு செய்து கொள்ளத் தங்கள் விண்ணப்பங்களை அனுப்பி வைக்க இயலும் வகையில், ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் முறையாக மருத்துவத் தொழில் புரிந்துள்ள பணிக்காலம் குறித்துச் சான்றிதழ் வழங்குவதிலும்,

[திரு. க. அன்பழகன்] [1975 அக்டோபர் 23]

அத்தகைய விண்ணப்பங்களை முடிவு செய்வதிலும் முதன்மை இடம் அளிக்குமாறு மாவட்ட ஆட்சியர் அனைவரும் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டனர்.

இதுவரையில் இச்சட்டத்தின்கீழ் 9,229 பேர் தங்களைப் பதிவு செய்து கொண்டுள்ளனர். ஆயினும் பத்தாண்டுகளோ, நான்காண்டுகளோ ஹோமியோபதி மருத்துவராகப் பணி புரிந்துள்ள, ஆனால் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளும் பொருட்டு விதித்த நாளான 4-5-1974-க்கு முன்னர் விண்ணப்பங்களை அனுப்பியிராத ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் இன்னும் பலர் உள்ளனர். எனவே, அவர்கள் அவ்வாறு பதிவு செய்து கொள்வதற்கு உரிய கால அளவை 4-5-1974-லிருந்து மேலும் ஈராண்டுகட்கு நீட்டிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்கிணங்க, கால வரம்பை நீட்டிப்பதற்கான இச்சட்ட முன்வடிவு இயற்றப் பட்டுள்ளது.

அதன் இன்றியமையாக் கூறுகள் வருமாறு:—

(1) பத்து ஆண்டுகள் பணி அனுபவம் உள்ளவர்களும் நான்காண்டு பணி அனுபவம் உள்ளவர்களும் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள விண்ணப்பம் அனுப்புவதற்குக் கடைசி நாள் 1976-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 4-ம் நாள் ஆகும்.

(2) ஆயினும், அவர்கள் பத்து ஆண்டுக் காலம் அல்லது நான்கு ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றி முடிவுற்ற நாள் என்பது 1974-ம் ஆண்டு மே திங்கள் 4-ம் நாளை வைத்துக் கணக்கிடப்பெறும்.

இப்பேரவை இச்சட்டமுன்வடிவை ஏற்று, விவாதித்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிச்சாமி: தலைவரவர்களே, அரசின் சார்பில் கொண்டுவந்துள்ள இந்த மசோதாவினை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.

அமைச்சர் அவர்கள், ஏற்கெனவே ஒன்பதினாயிரம் பேர் இதன்காரணமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றார்கள் என்றும், இந்த மசோதாவின் காரணமாக மேலும் மூன்று அல்லது நான்காயிரம் பேர் பதிவு செய்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான். காரணம் இன்று கிராமப்புறங்களிலே சாதாரண

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

மாகப் பட்டம் பெற்ற டாக்டர்கள் சென்று பணியாற்ற முன்வருவ தில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில், இப்படி ஷோமியோபதி முறையில் கற்றுத் தேர்ந்த மருத்துவர்களுக்கு ஊக்கம் தந்து, அவர்கள் கிராமப்புறங்களில் சென்று முறையாகப் பணியாற்ற முன்வருவார் களானால் கிராமப்புற மக்களுக்குப் பெரும் நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். குறைந்த செலவில் சிறந்த வைத்திய வசதி கிடைக்கும் வாய்ப்பு கிராமப் புறங்களில் இதனால் ஏற்படுகின்றது. அந்த முறையில் இதை நான் முழுக்க முழுக்க வரவேற்கிறேன்.

ஆனாலும், ஷோமியோபதி வைத்திய முறையில்கூட பல மாற்றங்கள், பல்வேறு அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டுவருகின்றன. இப்போது பதிவு செய்து கொள்ள முன்வருகின்றவர்களிலும்கூட பெரும்பாலானவர்கள் புத்தகங்களை மட்டுமே படித்துவிட்டு வருகின்றார்களே தவிர, விஞ்ஞான முறையில், ஸைன்டிஃபிக்காக படித்து அனுபவத்தோடு வருகின்றவர்கள் மிகவும் குறைந்த பேர்தான். ஏற்கெனவே பத்தாண்டு காலம் வைத்தியம் செய்து வந்தவர்களுக்கு, இப்போது ஏற்பட்டுள்ள புதிய முறைகள், அபிவிருத்திகள் நன்கு தெரிந்திருக்கக்கூடிய முறையில், மாவட்டங்கள்தோறும் அவர்களுக்கு ஒரு 'ரிஃப்ரஷர் கோர்ஸ், ஒரு கௌன்ஸில் கூட்டம் அல்லது மகாநாடு என்று ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தில், ஷோமியோபதிக் கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். அதற்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது? ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் போதுமானதுதானா இல்லையா என்ற விஷயம் தெரியவில்லை.

அது ஒருபுறம் இருக்க, இப்போது பதிவு செய்வதில் காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் கையெழுத்திட்ட சான்றிதழ்கள் வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப் படுவதுதான். பெரும்பாலான மாவட்டக் கலெக்டர்கள் அத்தகைய சான்றிதழ்களிலே கையெழுத்துப் போடுவதில்லை. மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகள்தான் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக் கின்றார்கள். இதைக்கொண்டுபோய்க் கௌன்ஸிலில் கொடுத்தால், கலெக்டர் கையெழுத்துதான் வேண்டும் என்று சொல்லி, இதை ஏற்க மறுத்துவிடுகின்றார்கள். இதன் காரணமாக விண் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது. இத்தயெல்லாம் தவிரக்கக்கூடிய

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 அக்டோபர் 23]

வகையில், இப்போதுள்ள ரூல்களைத் திருத்தி, கலெக்டரோ அல்லது மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகளோ கையெழுத்திடலாம் என்ற முறையில் மாற்றியமைத்தால் பரவாயில்லை என்று மட்டும் வேண்டிக்கொண்டு, இந்த மசோதாவினை ஆதரித்து அமருகின்றேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Mr. Deputy Speaker, Sir, I am quite sure, as far as this amendment is concerned, there can be no objection from any side of this House, because it is trying to extend the period by another period of two years.

I would like to know, in this connection, a few details from the Hon. Minister concerned about the reasons for this delay. Why the delay is taking place? It would be better if the Hon. Minister goes into the details to know the reasons for the delay in bringing the homoeo-paths under this Bill. What are the reasons for the delay in bringing them under this Act? I am not quite sure whether the number will be four thousand or five thousand. Is it because that they will not be having necessary or requisite qualifications? In such cases, it is exactly necessary that extension should be given. Is the delay due to slackness on the part of the doctors to register themselves or is it because of the inadequate qualification? The Hon. Minister must try to find out these details. In finding out the details, what agency he is going to utilise? I want to know the method through which he is going to get all the details. It has been stated here that the Collector or Revenue Divisional Officer will collect the details.

Another point is this. It is doubtful whether the homoeopaths coming under this Bill will have the necessary basic qualifications. All the homoeopaths would come under this Bill. So, care must be taken on the part of the Government to see that they have the basic knowledge on physiology and anatomy. They must be taught anatomy. Whenever there is emergency, the doctors themselves are not able to know what to do. There may be cases of Tetanus and Diphtheria. In know what do. There may be cases of Tetanus and Diphtheria. In the case of Tetanus, Tetanus oxide has to be given. So, they must have basic knowledge in such cases. There is always risk in treating such cases. I think it will be difficult for them to treat such cases. This particular aspect must be looked into. I am sure the Hon. Minister will look into this aspect.

Another thing is this. There is possibility of getting false certificates. Care must be taken by the Government to see that such persons do not come under this. Due to political pressure or some other pressures,

1975 அக்டோபர் 23] [Dr. H. V. Hande]

even those who are having two years experience may get a certificate stating that they are having 10 years practice in homoeopathy. What are the remedial measures to avoid such malpractices? I am sure the Hon. Minister will also take into consideration this point. Apart from this, there can be no objection to this Bill. I welcome this Bill.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர்வர்களே,

I want a point to be clarified. What is the delay due to?

1974-க்குள் இவர்களுள்ளும் அப்ளிகேஷன் போடவேண்டும் என்று முதலில் சொன்னார்கள். இப்போது இரண்டாண்டுக் காலம் மேலும் தவணை கொடுக்கப்படுகின்றது. 1974-க்குள் போட முடியாமல் அவர்களுக்கு அப்படி என்ன சங்கடங்கள் வந்துவிட்டன? அந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் 1976-க்குள் தீர்த்துவிடும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணுகின்றார்களா என்று சொல்ல வேண்டும். அடுத்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பலர் அப்ளிகேஷன் போட்டுவிட்டார்கள், ஆனால் பெரும்பாலும் அவை வந்து சேரவில்லை என்று. 1974-ல் போடப்பட்ட அப்ளிகேஷன்கள் 1975-லும் வந்து சேரவில்லை என்றால் அது போஸ்டல் டிலேயாக நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. வந்து சேரவில்லை என்று சொன்னால் அதன் நோக்கம் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. “1974-ல் அனுப்பினார்கள், ஆனால் வந்து சேரவில்லை, ஆகவே, மேலும் இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குத் தவணை கொடுக்கிறோம்”. என்று சொன்னால் ஒன்றும் புரியவில்லை. அந்த ஸெண்டன்ஸின் நோக்கம் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. 1974-க்குள் போடவேண்டும் என்று ஒரு தேதியைக் குறிப்பிட்ட பிறகு, அதற்குள் அவர்கள் போடவில்லை என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு அதில் இஷ்டம் இல்லாது இருக்கலாம் அல்லவா?

Perhaps they did not want to register themselves.

அடுத்து, கலெக்டரிடம் கையெழுத்து வாங்கவேண்டும் என்று சேர்ப்புகின்றார்கள். கையெழுத்து வாங்கவேண்டும் என்று நிச்சயமாகின்றவர்கள் பத்திரிகை காலம் அனுப்பவும் உள்ளவர்கள் அல்லது நான்காண்டு காலம் அனுப்பவும் உள்ளவர்கள் தான் என்று சொல்லி, கலெக்டர்களிடமும் கையெழுத்து வாங்குவதற்கு வேலைத்துக்கொண்டாலும், அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் சொல்லி அதை வாங்கினார்களா அல்லது தவறான தகவல்கள் கொடுத்து கையெழுத்து வாங்கினார்களா என்று பரிசீலிப்பதற்கான

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 ஆக்டோபர் 10]

மேஷினேரி அரசாங்கத்திடம் இப்போது இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது வேறு அதிகாரிகள் இருக்கின்றார்களா? இதையெல்லாம் நியாயமாகப் பார்க்க வேண்டும். சரி இப்படி ஒரு இன்ஸ்பெக்டரைப் போட்டு செக் பண்ண வழியில்லை என்றால், கலெக்டரிடமே போக வேண்டாம், யார் யார் அப்ளிகேஷன் போடுகின்றார்களோ அவர்களே ஒரு அஃபிடிவிட் கொடுக்கலாம். தங்களுக்குப் பத்தாண்டுகாலம் அல்லது நான்காண்டுகாலம் அனுபவம் இருக்கின்றது என்று சொல்லி. அதிலே தவறுகள் இருந்தால் அதற்கு அவர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டும், அதன்பேரிலே நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுடைய லைசென்ஸை ரத்து செய்து விடலாம். அந்த முறையில் அவர்களிடமே அஃபிடிவிட் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அவர்கள் தலையிலேயே பொறுப்பைக் கட்டி விட்டால், காலதாமதத்தைத் தவிர்க்க முடியும்.

மாவட்டக் கலெக்டர்களிடம் ஸ்டாஃப்டிங்கேட் வாங்குவது என்பது லேசில்லை. எம்.எல்.ஏ.-க்களாவது, அடுத்து ஓட்டு வாங்க வேண்டுமே என்று கையெழுத்துப் போட்டுவிடுவார்கள். ஆனால் கலெக்டர்களிடம் போனால், இது சரிதான் அல்லவா என்று பார்த்து, நமக்கேன் வம்பு என்று கையெழுத்துப் போடத் தயங்குகின்றார்கள். அவர்களிடம் போய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கும் இப்போது அப்ளிகேஷன் போடும் ஹோமியோ ப்ராக்டிஷனர்கள் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகாலம் எக்ஸ்டென்ஷன் கேட்பார்கள். ஒருதால் தனியாக, கலெக்டர்களிடம் ஸ்டாஃப்டிங்கேட் கொடுக்காதீர்கள் என்றோ அல்லது உங்கள் இஷ்டம்போல் கொடுங்கள் என்று சொல்லி வைத்திருக்கின்றார்களோ என்னவோ. அஃபிஷியல்களிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது ரொம்பவும் சுஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த மெடிகல் காலேஜில் குழந்தைகளைச் சேர்ப்பதற்காக டெப்டி ஸைக்ரடரியிடம் கையெழுத்து வாங்குவதற்குள் மூச்சுத் திணறிப் போய்விடுகின்றது. ஆகவே, இந்த அஃபிஷியல்ஸிடம் சிக்க வைக்காதீர்கள். அஃபிஷியல்ஸ் கையெழுத்துப் போடவேண்டும் என்பதை விட்டு விட்டு, நான் அஃபிஷியல்ஸிடம் விட்டு விடுங்கள். அல்லது பரிசீலனை செய்வதற்காக என்று ஒரு இன்ஸ்பெக்டிங் ஸ்டாஃப்ப் போடுவதாக இருந்தால் வரவேற்கத்தக்கது. அந்த விட்டு விட்டு அதிகாரிகளிடம் சிக்க வைப்பது நியாயமில்லை என்பதை மட்டும்

1975 அக்டோபர் 23] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக் கொண்டு உண்மையான காலதாமதங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், அவை களையப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, சட்டத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுவதற்கான அம்சம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, ஹோமியோபதி மருத்துவ முறை, அதில் அனுபவம் பெற்ற மருத்துவர்கள், இவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்காக சட்டம் வந்த நேரத்தில் அது ஆய்வுக் குழுவில் நல்ல முறையில் விவாதிக்கப் பட்டுத்தான் அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. முதலில் பத்தாண்டு காலத்திற்குக் குறையாமல் அதிலே அனுபவம் பெற்றவர்களை, பதிவு பெற்ற மருத்துவர்களாக. 'ரெஜிஸ்டர்டு ப்ராக்டிஷனர்ஸ்' என்ற முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. பிறகு நான்காண்டு காலத்திற்கு மேலே பயிற்சி உள்ளவர்களாக இருப்பார்களானால், அவர்கள் அதற்கான சான்றுகளை மாவட்ட ஆட்சிக் தலைவர் களுடைய அத்தாட்சியுடன் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ள முன்வந்தால், அவர்களுக்கு ஒரு தேர்வு வைக்கப்படும் என்றும், அதிலே அவர்கள் வெற்றி பெற்றால் அவர்களும் தங்களைப் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்ற முறையில் பின்னால் இப்போது மசோதா பிறப்பிக்கப்பட்டது. நான்காண்டு அனுபவம் உள்ளவர்களும் அதிலே பலன் பெற வேண்டும் என்பதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம். இதிலே இரண்டாண்டு காலம், கால தாமதம் ஏற்பட்டது ஏன் என்று அம்மையார் அவர்கள் கேட் கின்றார்கள். ஒருவேளை தபால் டிலாகாவியில் இந்தக் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால் அது மத்திய அரசினைச் சாரும். ஆகவே, அப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒருவர் தான் பத்தாண்டு அனுபவம் பெற்றவர் அல்லது நான்காண்டு காலம் அனுபவம் பெற்றவர் என்று சொல்லி விண்ணப்பிக்கும்போது, அது மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு வந்து பிறகு அது கீழே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றது. ஒருவர் நான்காண்டுக்காலம் அனுபவம் தமக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர் ஒரு ஊரிலே இரண்டாண்டு காலம் இருந்திருக்க லாம், மற்றொரு ஊரிலே இரண்டாண்டு காலம் இருந்திருக்கலாம், சான்றிதழ் என்று அவர்கள் கேட்கும்போது, "நாங்கள் ஐந்தாண்டு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1975 அக்டோபர் 23]

காலம் மருத்துவம் செய்திருக்கிறோம், எங்களைத் தேர்விற்கு அனுப்ப வேண்டும்” என்று கேட்கும்போது, இதையெல்லாம் முறையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இப்படி வருகின்றபோது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் முடிவு செய்வதில் சிறிது தாமதம் ஏற்படக்கூடும். தாமதம் என்று சொல்லும்போது வேண்டுமென்றே தாமதம் செய்யமாட்டார்கள். சில விவரங்களைப் பெறுவதில் தாமதம் ஏற்படலாம். 10 ஆண்டுகள் என்று சொல்லும்போது 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மருத்துவம் செய்பவராக இருந்தால் அப்போதே அவர் தன்னை பதிவு செய்திருக்க வேண்டும்; அல்லது ஒரு சான்றிதழாவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் உடனடியாகக் கிடைத்துவிடுகிறது.

சிலர் தங்கள் கையில் சான்றிதழ் இல்லாமல் மருத்துவம் செய்துகொண்டிருந்த காரணத்தால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. சான்றிதழ் இல்லாமல் மருத்துவம் செய்குகொண்டிருக்கிறவர்களிலும் 10 ஆண்டுக்குக் குறையாதவர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு நோடியாகப் பதிவு செய்துகொள்ளும் உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையைப் பறிக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் இரண்டாண்டு காலம் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றும் சிலர் நான்கு ஆண்டுகாலம் மருத்துவம் செய்தவர்களாக இருந்தால் மறுபடியும் தேர்வு எழுதப் போகிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச விஞ்ஞான உடலியல் அறிவு இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த அறிவு இருந்தால்தான் மருத்துவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். பதிவு பெற்ற மருத்துவர்கள் என்று சொல்கிறபோது தமிழ் நாட்டில் சித்த மருத்துவம், ஹமியோபதி, மருத்துவத்தில் பதிவு பெற்றுள்ள யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கட்டாயமாகச் சொல்லுவார்ப்பட ஒன்றை ஆனால், ஹமியோபதி கல்லூரி இப்போது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் தொடங்கப்பட்டு, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கீழ்ப்பார்க்கம் மருத்துவக் கல்லூரியின் ஒரு பகுதியில் ஏற்கெனவே அலுவலகம் நடந்துகொண்டிருந்த கட்டிடத்தை ஒட்டி, இக்கல்லூரி நடை

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. க. அன்பழகன்]

பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. கல்லூரியில் 'பிஸியாலஜி, அனாட்டமி' இன்னும் பல பாடங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இருந்தாலும் அவைகளில் தேர்ச்சி பெறும் காரணத்தால் ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் அதற்கென்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் செயல்பட முடியும். ஊசி போடும் முறையை ஹோமியோபதி மருத்துவத்தில் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதைப் போலவே 'மைனர் சர்ஜரி' ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் செய்யலாம் என்றாலும் பட்டதாரியாக இருந்தால்தான் செய்யலாம்; சாதாரண மருத்துவராக இருந்தால் சர்ஜரியில் ஈடுபடுவதை இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

விண்ணப்பங்கள் அனுப்பப்படுவதில், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் தவறு நடக்கிறது; அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள், அங்கே தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தவறு நடைபெறுவதால் சான்றிதழ் வாங்க முடியவில்லை என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. நியாயமாக இருந்தால் சான்றிதழ் கிடைத்துவிடும். நியாயம் இல்லை என்று தெரிந்தால் சான்றிதழ் கொடுக்கமாட்டார்கள்; அது தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் 9,229 பேர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மூலமாகத்தான் விண்ணப்பங்களை அனுப்பி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் 2,000 அல்லது 3,000 பேர்களுடைய விண்ணப்பங்கள் வரவேண்டியிருக்கலாம். போதுமான குறிப்பில்லாமல் சிலருடைய விண்ணப்பங்கள் வராமலிருக்கலாம். சிலருடைய விண்ணப்பங்களில் தவறு இருக்கலாம். இன்னும் சிலபேர் இந்தச் சட்டம் பற்றித் தெரியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆக, இந்த இரண்டாண்டு நீட்டிக்கப் படுமானால் அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய விண்ணப்பங்களை அனுப்பிவைக்க வசதியாக இருக்கும். காலம் நீட்டிக்கப்படுகிறது என்றால் இப்படியே தொடர்ந்து நீட்டித்துக்கொண்டே போவார்கள் என்று பொருளல்ல.

Registration should close at a particular date.

அதற்குப் பின்னால் பதிவு செய்யப்படுகிற முறை இருக்காது. பயிற்சித் கல்லூரி மூலம் படித்து வருகிறவர்கள் அல்லது டிப்ளமர் கோர்ஸ் தேர்ச்சி பெற்று வருகிறவர்கள் தான் மருத்துவம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள். அனுபவத்தின் மூலம் விண்ணப்பங்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1975 அக்டோபர் 23]

அனுப்பி பதிவு செய்யப்படும் முறை இருக்காது. அது கூடாது என்றுதான் இந்தச் சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீட்டித்திருக்கிறோம். இனிமேல் ஒமியோபதியில் முறைப்படி பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான் வரவேண்டும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கிறது. இப்போது விண்ணப்பங்கள் மூலம் பதிவு செய்யப் படுவதே ஒரு விதிவிலக்குதான். ஏன் இந்த விதிவிலக்கு என்றால், நல்ல மருத்துவம் செய்து அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய அனுபவத்தை நாம் இழந்து விடக்கூடாது; அனுபவம் பெற்றவர்கள் தொழிலை இழந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே தான் விண்ணப்பங்கள் மூலம் பதிவு செய்யப்படும் முறையை சிறிது நீட்டித்திருக்கிறோம். பதிவு செய்துகொள்வதில் இந்திய மருத்துவ முறையில் இருந்துவருகிற ஆயுர்வேதம், சித்தம், யூனானி முறைகளுக்கு இருக்கிற அதே முறைதான் ஒமியோபதிக்கும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டாண்டு காலத்திற்குப் பிறகு இந்த முறை ஒமியோபதியில் நிறுத்தப்பட்டுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. பழனிசாமி அவர்கள் ஒமியோபதி மருத்துவர்களுக்கு 'ரெஃபிரஷர் கோர்ஸ்' நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது ஒமியோபதி கவுன்சில் மூலம் இருக்கிற வாய்ப்பு வசதிகளுக்கு ஏற்ப நடைபெறும். ஆனால் அரசாங்கத்திலிருந்து 'ரெஃபிரஷர் கோர்ஸ்' நடத்த இடமில்லை. எம்.பி., பி.எஸ். படித்தவர்களுக்குக் கூட 'ரெஃபிரஷர் கோர்ஸ்' இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கும் கவுன்சில் மூலம் நடத்தப்படும் என்று கருதுகிறேன். ஒமியோபதி கவுன்சில்தான் சிறப்பாக அதற்கு ஏற்பாடு செய்யமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களிலே இருக்கிற ஒமியோபதி நிறுவனங்களிலும் 'ரெஃபிரஷர் கோர்ஸ்' நடத்தி, அவர்கள் பெற்றிருக்கிற அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய ஆற்றலையும் திறமையையும் வளர்த்துக்கொள்வது ஒமியோபதி மருத்துவ முறைக்கு பெருமை. ஒமியோபதி வைத்தியத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களே வேறு மருந்துகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று அள்களைக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

1975 அக்டோபர் 23] [திரு. க. அன்பழகன்]

இப்போதுதான் ஹோமியோபதி கல்லூரி ஒன்று சென்னையில் தொடங்கப் பட்டிருப்பதால் இன்னும் ஓராண்டு காலத்தில் இதிலே என்னென்ன முன்னேற்றம் காணமுடியும் என்பதுபற்றி ஆராயலாம். ஹோமியோபதி மருந்துகளைப் பற்றிய தத்துவங்களை மற்றவர்களுக்கு விளக்க வாய்ப்பு இருக்கும்; அதையும் மேற்கொள்ள முயற்சி செய்யலாம். எனவே, அந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை ஏற்கெனவே 'ஆர்டினன்ஸாக' கொண்டு வந்திருப்பதை சட்டமாகக் கொண்டுவர இந்த அவையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு கருத்துக்கள் தெரிவித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, இதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று, தலைவரவர்களே, தங்கள் சூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, ஹோமியோபதி முறை மருத்துவம்—ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே,

“தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு ஹோமியோபதி முறை மருத்துவம்—ஹோமியோபதி மருத்துவர்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.